

ikke bare i transportsektoren, men også uden for transportsektoren.

Vi har så som de andre lande i EU forpligtelse til at indsende sådan en national allokeringsplan, altså en kvoteplan for den ene halvdel af vores energiforbrug, nemlig det, der er omfattet af energiproduktion, og de største virksomheder. Det er det, vi kalder kvotesektoren.

Så er der ikkekvotesektoren, og det er alt det andet: Det er transport og olieforbrug ude i landdistrikterne og på landbrug osv.

Energiforbruget i begge halvdele skal ned, men det her lovforslag regulerer kun den ene del. Danmark var meget bagud med sin kvoteplan sidste år, da den skulle indsendes, og det skyldtes bl.a. striden om basisåret, som handler om de 5 mio. t ud af de 15 mio. t, vi skal skære ned.

Regeringen skulle redegøre for, hvordan den kunne hente 1,3 mio. t ude i den ikkekvotelagte sektor, og der havde den satset på et meget kompliceret afgiftsforslag, kan man sige, som på overfladen lyder vældig godt, fordi det handler om CO₂-afgift, og hvem vil ikke gerne have det, hvis man skal have udslippet ned. Sagen er bare, at det forslag i virkeligheden går ud på, at man betaler de mindste decentrale kraft-varme-anlæg for *ikke* at producere kraft-varme, men kun at producere varme, sådan at de ikke længere producerer el på naturgas, der er væsentligt mere miljøvenligt end kul.

Den elektricitet bliver så produceret alligevel; den bliver bare produceret af de store kuldrevne værker, men de er jo kvotelagte. Og trylle, trylle: Så er den CO₂ ude af verden.

Så indebærer afgiftsforslaget også lige, at biobrændstoffer af første generation bliver lidt billigere igen, så vi får flere af dem, uden en klar strategi for det, der hedder anden generation, som ellers må være hele formålet med det.

Vi sagde dengang nej til det her afgiftsforslag, og vi gjorde det klart, at det var omfattet af en aftale fra 2004. Regeringen meldte det derfor ikke ind til EU, men lavede så – lidt i panik, mener jeg – en anden løsning, nemlig at melde ind, at man ville tilsætte 5,75 pct. biobrændstoffer til benzin og diesel inden 2010, igen uden en klar plan for, hvordan man bruger begrænsede mængder førstegenerationsbrændstof til at komme over til anden generation.

Vi tilbød gennem hele foråret at forhandle med regeringen, men der var ingen interesse for det, og derfor blev lovforslaget stemt igennem

med Dansk Folkepartis og regeringens stemmer alene.

Nu kommer regeringen så med et lille forslag her, som er blevet nødvendigt, fordi EU har sagt, at man ellers ikke kan få godkendt sin plan. Det betyder, at man gør det hul, hvor de kan handle uden for EU, lidt mindre for virksomhederne, og det er jo sympatisk i sig selv, men sagen er bare, at det, man så samtidig gør, er, at man siger, at staten så kan handle mere uden for EU. Problemet med det er ikke, at vi er imod, at man bruger CDM – og altså kalder det at handle med tredjeverdenslande og lave investeringer i vedvarende energi for en dårlig ting; det er udmærket, hvis man gør det i begrænset omfang – men her er CDM, altså det at handle med kvoter i den tredje verden og i øvrigt også i andre industrilande, blevet større og større. Det synes vi er et problem. Det er simpelt hen helheden i forslaget, når man tager ændringsforslaget og det samlede lovforslag, vi har store problemer med.

Jeg har regnet lidt på det, og jeg har kigget på, at hvis man nu bruger alle de muligheder, der er for at handle med CDM og JI, som det hedder, altså at købe kvoter uden for EU, og man tager det, der ligger i planen, om, at man laver lidt bogholderiøvelse med optag i skov og jord, kommer jeg frem til, at man næsten kan klare 10 mio. t ud af de 15 mio. t på den måde. Det er ikke sikkert, at det kommer til at gå sådan, men jeg vil gerne have, at ministeren forklarer tallene: Hvor meget vil man i værste fald kunne komme op på?

Jeg siger ikke, at det nødvendigvis bliver sådan, men sådan som jeg læser det, er det »i værste fald«. Og hvis vi gør det, er det jo ikke et supplement længere, så er det faktisk en meget stor del af vores samlede forpligtelse, hvor det jo er helt afgørende også for den internationale troværdighed, at vi påtager os at reducere rigtig meget, og at det, vi gør i den tredje verden, så bliver et supplement og ikke det bærende.

Kl. 14:45

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ordføreren om at blive bestående, da der kommer en meget sen anmodning om en kort bemærkning fra hr. Per Ørum Jørgensen.

Kl. 14:45

Per Ørum Jørgensen (KF):

Det skal jeg beklage – bedre sent end aldrig.

Jeg er nødt til lige at komme med et par bemærkninger til SF's ordfører, før hun taler Danmark fuldstændig ned i bunden af ranglisten over nationernes klimaindsats, for jeg synes ik-